



IVO POGORELIĆ NA IGRAMA



MAESTRO IVO POGORELIĆ PRED FESTIVALSKOM PUBLIKOM U KNEŽEVU DVORU

U BLISKOSTI S PUBLIKOM, GLAZBOM I PROSTOROM

➔ Pijanist Ivo Pogorelić postigao je još jednom pred oduševljenom publikom veličanstveni spoj umjetnosti i atmosfere, a Knežev dvor mu je pri tom bio pravi domaćin i prijatelj

Jedini klavirski recital, a ujedno i pretposljednji koncert u redovnom programu 70. Dubrovačkih ljetnih igara priredio je Ivo Pogorelić. U kvalitetom i kvantitetom mršavoj ovogodišnjoj sezoni koju organizator s ponosom i velikim očekivanjima zove jubilara, ova se večer svrstava među zanimljiva i intrigantna glazbena događanja.

SANJA DRAŽIĆ
DUBROVAČKE LJETNE IGRE

Bilo da je riječ o solističkom ili nastupu s orkestrom, za Pogorelićevo gostovanje na Igrama uvijek vlada izniman interes. Tako je bilo i ovom prigodom

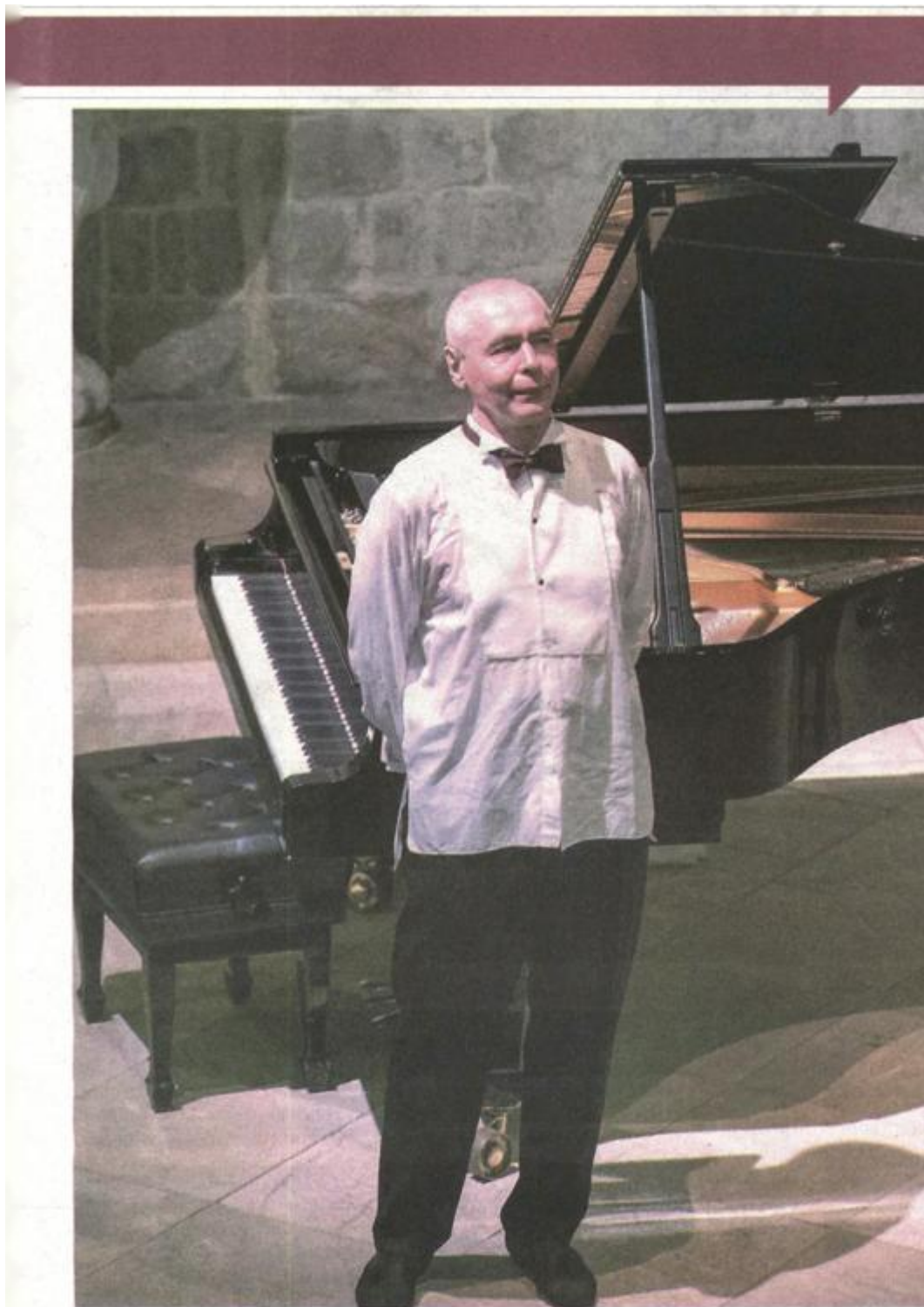


kada se nesvakidašnja gužva stvorila ispred Kneževa dvora puno prije početka koncerta. Naravno, među potencijalnom publikom uvijek ima i onih kojima Pogorelićevo sviranje znači puno manje od imena. I na koncertu su iz pogrešnih razloga.

Bez teatralnosti

Ali, tako je vazda kad su na podiju oni slavni. Zbog gužve se u Dvor moglo ući već pola ure prije kako bi se svi zainteresirani na vrijeme smjestili na doslovno sva raspoloživa mjesta. Pogorelić je, po svom starom običaju, publiku dočekao sjedeći za klaviirom i rješavajući posljednje pripreme. Onda se uputio u dio Dvora namijenjen izvođačima,

Pogorelićevo recital započeo je Trećom engleskom suitom u g-molu J.S.Bacha. Jasnoća tona i razgovjetnost vođenja glasova omogućila je opušteno praćenje Bachova glazbenog tkiva. Sam početak je imao neočekivano agresivni ton i akcentuaciju



prebukao u koncertnu odjeću i službeno pojavio pred nestrpljivim auditorijem. Pogorelić je ušao bez teatralnosti, toplo i blisko. I tu je vezu sa slušateljima održavao cijelo vrijeme i zadržao do posljednje note. Pogorelićev recital započeo je Trećom engleskom suitom u g-molu J.S.Bacha. Jasnoća tona i razgovjetnost vođenja glasova omogućila je opušteno praćenje Bachova glazbenog tkiva. Sam početak je imao neočekivano agresivni ton i akcentuaciju, međutim, stavci su se potom nizali u odmjerenom i ekspresivnom slijedu. Potom smo čuli Beethovenovu 11. sonatu u B-duru op.22. Posebno valja istaknuti izvedbu drugog stav-

ka, Adagio con molto espressioni, u kojoj je Pogorelićeva muzikalnost, suptilnost i potpuna predanost, kod slušatelja zadržavala dah. Za ostala tri stavka – riječ je o četverostavačnoj formi – mogli bismo reći da nisu uvijek imale konstantu u izvedbenoj snazi. Na kraju Sonate Pogorelićeva je košulja bila potpuno mokra od znoja pa je pauza bila itekako dobrodošla. A vrijeme izlaska i povratka brojne publike u Dvor trajalo je dugo, kao trećina nečijeg nastupa. Chopinova Barkarola op.60 i Preludij u cis-molu zvučali su briljantno. Na kraju programa čuli smo Ravelov Gaspard de la Nuit, znamenito djelo pija-

nističke literature. Izuzetna je bila tonska i dinamička paleta Ive Pogorelića i fascinantna je njegova tehnika kojom postiže sve što želi. Nesvakidašnja koncentracija i kondicija izazvali su da se Ravelova glazba prati bez treptaja. Četiri dara u, opet, potpuno mokroj košulji, i zahvalni pogledi upućeni svima, i onima koji su sjedali na stolicama i na skalama, i onima koji su stajali na gornjoj galeriji, nakratko su produžili druženje Ive Pogorelića i festivalske publike. Ali, glazbenog dodatka nije bilo. I nije ni trebalo, jer je već postignut veličanstveni spoj glazbe, trenutka i atmosfere što je unutrašnja umjetnikova orijentacija itekako dobro procijenila.●